

Segon campament a 4200 m, amb l'Ararat al fons.

des de l'hotel. Un mini bus, durant més o menys una hora, ens trasllada fins a un poblet molt petit de pagesos kurds i des d'allí, uns cavalls ens portaran tot el feto fins el primer campament situat a uns 3.200 metres. A diferència de les solitàries muntanyes del *Bolkar* l'*Ararat* està massificat. Hi ha una munió de tendes.

Dia 12.- Desmuntem les tendes i continuem la pujada per un camí polsós caminant poc a poc per aclimatar-nos correctament, fins que arribem a 4.200 metres on instal·lem el segon campament. L'espai és reduït i les tendes en són moltes. Com cada dia tiro un tros amunt per aclimatar-me i al cap d'una mica m'atrapa la *Mariona*. Aquests dies no fa massa bo sobretot a les tardes que és quan s'enuvola més. Avui a la tarda ha fet una tempesta de llamps i trons impressionant però el cel no ha quedat serè. La veritat és que la cosa pinta força malament per demà. Tenim pocs números de poder pujar i, el permís que tenim, només és per demà. Poques hores abans de sortir cap amunt, des de dins del sac de dormir sentim encara ploure sobre la tenda.

Dia 13.- Arriba l'hora, la una de la nit. Està núvol però no plou. Tothom, en silenci, surt de la tenda i va a menjar quelcom. Gairebé ningú diu res. Quan els qui anirem amunt estem a punt, en *Yussuf*, es posa al davant, com sempre, i amb un pas lent però constant, ens va portant, en fila índia, cap amunt. És de nit però reconec perfectament els llocs que vàrem passar ahir a la tarda amb la *Mariona* i fins on vàrem arribar. Ens embolcalla ja la boira i no veiem res. El fred és viu però anem molt bé darrera del *Yusuf*. De cop comencem a trobar neu. Ja som a la gelera la qual cosa vol dir que ja devem ser a prop dels cinc mil metres i que ja resta poc desnivell. El *Yussuf* va fent unes giragonses per si pot evitar que hàgim de

parar a posar-nos els grampons... De cop una petita clariana i el cim!. Som dalt del *mont Ararat* de 5.137 metres! Llàstima que no veiem res! Tampoc l'arca de Noè! Gràcies que ens aguantem, sense que el vent ens tombi, per fer la foto de grup dalt del cim! La panoràmica ha de ser fantàstica! Diu que es veu, entre moltes altres coses, *Yereban* la capital d'*Armènia*. De fet des de *Yereban* es veu l'*Ararat*. De totes maneres estem molt contents. Sense torbar-nos massa a dalt empenem la davallada cap al campament 2 i, després de menjar una mica i recollir les tendes, tirem avall cap al campament 1 i, després de descansar-hi una mica i de fer un te, acabem de baixar fins a baix de tot. Déu ni do! però es va per un terreny que fa de bon baixar. Ens recull el mini bus i tornem a l'hotel a prop de *Dogubeyazit*.

Dia 14.- Després d'un bon esmorzar a la terrassa de l'hotel gaudint de la vista de l'*Ararat*, completament serè i sense cap núvol deixem *Dogubeyazit* i tornem cap a *Van* per agafar l'avió que ens portarà a *Istanbul*, l'antiga *Constantinoble*, on hi arribarem al migdia-tarda.

Dies 15 | 16.- Hem tingut, a part de la tarda d'ahir, un dia i mig més per visitar aquesta espectacular i fantàstica ciutat plena de bellesa, exotisme i història. Fantàstic!

Vàrem compartir aquests dies: *Yussuf* (guia del *Taurus* i de l'*Ararat*), *Ramses* (guia del *Taurus*), *Mariona Orfila* (guia de *Banoa*) i nou excursionistes-turistes del País Basc, de Catalunya i d'Astúries.

Joan Mundet Bellavista

Bibliografia consultada: Fitxa tècnica de l'agència *Banoa*